

11 MAART - HET GEBED VAN SALOMO

Als de hemel zal gesloten zijn, dat er geen regen is, omdat zij tegen U gezondigd zullen hebben; en zij in deze plaats bidden, en Uw Naam belijden, en van hun zonden zich bekeren zullen, als Gij hen geplaagd zult hebben, hoor Gij dan uit de hemel, en vergeef de zonden Uwer knechten en van Uw volk Israël. 2 Kronieken 6:26-27.

We zondigen altijd - denken, verlangen, zeggen of doen altijd iets kwaads. 'Als de hemel zal gesloten zijn, dat er geen regen is, omdat zij tegen U gezondigd zullen hebben' (v. 35). De zonde is nog steeds de oorzaak. Elke bezoeking moet tot de zonde worden herleid. Dit is de reden dat de hemel is afgesloten en dat er geen regen is, letterlijk of geestelijk. Als we de toestand waarin de Kerk gewoonlijk verkeert in ogenschouw nemen, moeten we dan niet vrezen, ernstig vrezen, dat er momenteel te veel van is? Het is een tijd van droogte; de hemel is vaak afgesloten; weinig dauw, weinig regen valt; de bediening van het Woord wordt zeer weinig gezegend; in deze donkere en sombere tijd, deze tijd van Sions zwakke staat, vallen er weinig regenbuien op de zielen van Gods kinderen. Maar de hemel is vaak afgesloten met betrekking tot personen. Ze klagen vaak dat ze roepen maar niet worden gehoord; dat ze tot God komen, en geen toegang vinden; dat Hij zichzelf met een wolk bedekt zodat hun gebed er niet doorheen kan. Als de hemel zo is afgesloten, als er geen doorgang voor gebed is, geen toegang tot God, geen ingaan in het binnenste van het voorhangsel, geen zoet besef van vereniging en uitwisseling, zijn dit maar al te vaak vruchten van hun eigen ongehoorzaamheid en dwaasheid. Als we tegen God in wandelen, zal Hij tegen ons in wandelen. Wij sluiten de hemel tegen onszelf af. Maar dezelfde hemel die de toegang van beneden af uitsluit, sluit ook de regen en de dauw van bovenaf uit. Wat kan er dan nog voor vruchtbaarheid in de ziel zijn? Wat is de stoffelijke aarde zonder regen? Als er een lange periode van droogte is, wat hebben de planten en bomen hier dan van te lijden! Wat verslappen en verdorren boom, plant en bloem, vooral in een heel warm klimaat! Veel meer nog de ziel. Als er geen geestelijke regen zou zijn, als Gods aanwezigheid en barmhartigheid niet zouden neervallen, als er geen bedauwende regenbuien van Zijn aanwezigheid en genade zouden zijn, hoezeer verstokt het hart dan! Hoezeer verslapt en verdort elke genade van de ziel! De tedere knop van hoop, de uitkomende bloem van liefde, de rijpende vruchten van beoefening, en het groene blad van belijdenis, verslappen en hangen als het ware nog slechts aan de stengel als er regen noch dauw is. De zonde, de zonde is nog steeds de oorzaak. Als de Heere de hemel afsluit, als Hij de regen weigert en de dauw achterhoudt, zijn wij de schuld ervan. Wij moeten de Heere vrijmaken, en Hem niet onze zonde deelachtig laten zijn. Deze droogte van de ziel, in kerken of in personen, veroorzaken we grotendeels zelf door onze eigen vleselijkheid en dwaasheid.

Lezen: Jeremia 14

